

بررسی حق کودک بر تفریح و سرگرمی

دکتر امیرحسن نیازپور^۱ و ساره رضایی حومدین^۲

۱. عضو هیات علمی دانشگاه تهران.

۲. دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد واحد کرمان.

چکیده

توجه به مسائل تغذیه و بهداشتی در دوران کودکی، بمعنای تربیت منابع انسانی (از نظر جسمی) می باشد، عنایت به مسائل روانی اطفال نیز متضمن رفتارهای سازگار و بهنجار آنان است. اما به هر حال جرائم طبیعی که قبح ذاتی هستند قانون گذار هر کشور آنها را جرم انگاری کرده است و واکنش هر جامعه نسبت به آن جرم متفاوت است. در این مقوله با تحلیل نظریه های نظری و کاربردی جایگاه کودکان در جامعه و همچنین با توجه به قواعد حقوقی و مقررات موجود این موضوع بررسی شود که اصولاً حق بر تفریح و سرگرمی، دارای کارکردهای پیشگیرانه است؟ و اینکه در ایران چه مراکز و نهادهایی در ایجاد این حقوق کودکان و نوجوانان تاثیر دارد؟ این حق بر تفریح و سرگرمی صرفاً ناظر به دوران کودکی فرد می باشد و بررسی اینکه تا چه اندازه می تواند در آینده کودک تاثیرگذار باشد، در واقع حق کودکان بر تفریح و سرگرمی در دو حوزه پیشگیری رشد مدار و جامعه مدار است.

واژه‌های کلیدی: حق کودک، تفریح و سرگرمی، سیاست جنائی.